

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លេខចិត្តសិបពីរ

ការភ្ជាប់តាមទំនាយ៖ ពីការបង្កើតកែប្រែស្ថានភាពស្ថានភាពបុរាណ
ដល់ទីបញ្ចប់របស់សហរដ្ឋអាមេរិក

Jeff Pippenger
2024-02-05

ទីបន្ទាប់ពីការបោះបង្គោលរបស់យើងប្រទេស
ក៏ជាបុរេវត្ថុនៃការបង្កើតកែប្រែស្ថានភាពស្ថានភាពបុរាណជាតិសាសន៍ផងដែរ។ នគរខាងជើង
ដ៏ល្បីល្បាញមានក្នុងសម័យនៃការបង្កើតកែប្រែស្ថានភាពស្ថានភាពបុរាណ អ្វីដែលខ្លួនថា អប្បបរមា
ហើយនគរខាងត្បូងក៏បានបង្កើតកែប្រែស្ថានភាពស្ថានភាពបុរាណ យូដា។ នៅសម័យអសេគោល
នគរនោះបានក្លាយជាតំបន់គ្រប់គ្រងដោយអសេគោលពេញលេញនៃនគរ
ហើយនគរក្នុងជំពូកទីសាមសិបបួនពីរ អសេគោលបានទទួលបានបន្តទ្វារទំនាយមួយ
ដ៏ល្បីល្បាញថា នគរទាំងពីរនោះនឹងក្លាយជាជាតិសាសន៍តម្លៃមុតងទៀត។
ទំនាយនោះបានសម្រេចបានក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រដ៏ប្លែកស្រស់ស្អាត (សហរដ្ឋអាមេរិក)
ហើយនឹងសម្រេចបានលើកចុងក្រោយនៃចុងបញ្ចប់នៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបង្កើតចុងបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ
ដោយប្រើការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយ។

ការបោះបង្គោលរបស់យើងប្រទេស នៅពេលដែលអ្វីដែលបានបង្កើតកែប្រែស្ថានភាព
តំណាងឲ្យការបោះបង្គោលរបស់យើងប្រទេសនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ហើយក៏នាំចុងបញ្ចប់នៃសហរដ្ឋអាមេរិកផងដែរ។ ការបោះបង្គោលនៃយើង
នឹងនាំចុងបញ្ចប់នៃសហរដ្ឋអាមេរិក រួមបញ្ចូលការរួមជាមួយគ្នានៃគរពីរវិញ៖
ជំពូកដប់បួនបី ដូចដែលបានដកស្រង់មុតងហើយមុតងទៀតពីសំណេរបស់អ្នកស៊ីវិល
ក្នុងអត្ថបទទាំងនេះ តំណាងឲ្យការហៅពីរដល់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយ។ បុរាណជាតិទាំងពីរ
ដែលបានបង្កើតក្នុងមុតងនៃបុរេវត្ថុសាស្ត្រដ៏ប្លែកស្រស់ស្អាត
គឺមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់ និងហ្វូងចៀមមួយទៀតរបស់ព្រះ
ដែលនាំតម្លៃចិត្តក្នុងហាប៊ីឡូន។

បុរាណជាតិទាំងពីរដែលបានភ្ជាប់គ្នានៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រមីឡែន គឺយូដា
និងអប្បបរមា។ ពួកគេបានភ្ជាប់គ្នានៅពេលដែលសេចក្តីក្រៃលែងដាច់ដោយឡែកនៃ
នគរទាំងពីរនីមួយៗបានបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ 1798 ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងឆ្នាំ
1844។ ពាក្យ «លើសពីនេះទៀត» នៅក្នុង អសេគោល ជំពូក ៣៧
អនុញ្ញាតឲ្យយើងប្រាកដថាសំណើការអនុវត្តនេះ។ ពាក្យ «លើសពីនេះទៀត»
មានន័យថា គួរដាក់សារដល់បន្ទប់បន្ទាប់ពីពាក្យ «លើសពីនេះទៀត»
ពីលើសារដល់មានមុនពាក្យ «លើសពីនេះទៀត»។

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ខ្ញុំមុតងទៀត ដោយមានព្រះបន្ទូលថា
មុតងទៀត ឱក្ខន្ធសុស្តិ៍អើយ ចូរយកដំបងមួយសម្រាប់ខ្លួនអ្នក
ហើយសរសេរលើវាថា សម្រាប់យូដា និងសម្រាប់កូនចៅអ្វីដែល ជាសហព័ន្ធរបស់គាត់
បន្ទាប់មកចូរយកដំបងមួយទៀត ហើយសរសេរលើវាថា សម្រាប់យ៉ូសែប
គឺដំបងរបស់អប្បបរមា និងសម្រាប់ពូជវង្សអ្វីដែលទាំងមូល ជាសហព័ន្ធរបស់គាត់
ហើយចូរភ្ជាប់វាទាំងពីរចូលគ្នាឲ្យបានដូចជាដំបងតម្លៃ

ហើយវានឹងកុលាយជាតម្លៃយន្តនៅក្នុងន័យរបស់អ្នក។ អសេគោល ៣៧:១៥-១៧

អសេគោលកំពុងអនុវត្តគតិការណ៍ទំនាយនៃការផ្ទេរវិស័យដទៃទៀត ហើយពង្រីកបន្តថ្ងៃ
នៃពេលវេលាដែលគាត់ចូលដៃថា «លើសពីនេះទៀត»។ អសេគោលត្រូវយកដំបងពីរ
មួយសម្រាប់យូដា និងមួយសម្រាប់អប្សូរីម
ហើយយកទំនាយដដែលបានបង្ហាញជាប្រភពដោយដំបងទាំងពីរនោះ
ទៅដាក់គ្រប់ពីលើទំនាយមុន។ រូបភាពទំនាយមុនបានចាប់ផ្តើមនៅខាងមួយ
នៃពេលវេលាអសេគោលត្រូវបាននាំទៅកាន់ផ្ទាល់មួយដដែលពេញដោយឆ្នាំអឹងសុលាបសុដ្ឋក។

ព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់បានសណ្តូកលើខ្ញុំ
ហើយទ្រង់បាននាំខ្ញុំចេញទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់
ហើយដាក់ខ្ញុំចុះនៅកណ្តាលផ្ទាល់ដងក្នុងមួយ ដដែលពេញពេញដោយឆ្នាំអឹង។
ទ្រង់បានផ្ទេរវិស័យខ្ញុំដល់កាត់ដ្ឋាភិបាល ហើយមើលចុះ
មានឆ្នាំអឹងជាច្រើនណាស់នៅលើផ្ទាល់ដងក្នុងនោះ ហើយមើលចុះ
ពួកវាស្តុកខ្ពស់ណាស់។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា «ឱកូនមនុស្សអើយ
ឆ្នាំអឹងទាំងនេះអាចរស់ឡើងវិញបានឬ?» ខ្ញុំទូលឆ្នាំអឹងថា «ឱព្រះអម្ចាស់យោងអើយ
ទ្រង់ផ្សាយហើយ»។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំម្តងទៀតថា
«ចូរចូលដៃទំនាយលើឆ្នាំអឹងទាំងនេះ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកវាថា
ឱឆ្នាំអឹងស្តុកទាំងឡាយអើយ ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់។
ព្រះអម្ចាស់យោងមានព្រះបន្ទូលដល់ឆ្នាំអឹងទាំងនេះដូច្នេះថា មើលចុះ
យើងនឹងផ្ទេរវិស័យខ្មែរដល់ដងហើមចូលមកក្នុងអូនក្បាលគុនា
ហើយអូនក្បាលគុនានឹងរស់។ យើងនឹងដាក់សរសៃលើអូនក្បាលគុនា
ហើយនឹងផ្ទេរវិស័យសាច់ដុះឡើងលើអូនក្បាលគុនា
ហើយគ្រប់ដណ្តប់អូនក្បាលគុនាដោយស្រកៃ
ហើយដាក់ខ្យល់ដងហើមក្នុងអូនក្បាលគុនា នោះអូនក្បាលគុនានឹងរស់
ហើយអូនក្បាលគុនានឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់»។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំបានចូលដៃទំនាយតាមដដែលបានបង្ហាញមកខ្ញុំ ហើយកំពុងតែចូលដៃទំនាយនោះ
មានសូរមួយ ហើយមើលចុះ មានការញ័ររន្ធត់មួយ
ហើយឆ្នាំអឹងទាំងនោះក៏ចូលមកជាប់គុនា គឺឆ្នាំអឹងមួយទៅនឹងឆ្នាំអឹងរបស់វា។
ហើយកាលខ្ញុំកំពុងមើល មើលចុះ សរសៃ និងសាច់ដុះឡើងលើពួកវា
ហើយស្រកៃក៏គ្រប់ដណ្តប់លើពួកវាពីខាងលើ
ប៉ុន្តែមិនទាន់មានខ្យល់ដងហើមនៅក្នុងពួកវាទេ។ បន្ទាប់មក
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា «ចូរចូលដៃទំនាយទៅកាន់ខ្យល់ ចូរចូលដៃទំនាយចុះ
ឱកូនមនុស្សអើយ ហើយនិយាយទៅកាន់ខ្យល់ថា
ព្រះអម្ចាស់យោងមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា ឱខ្យល់ដងហើមអើយ
ចូរមកពិទ្ធិទាំងបួន ហើយផ្តល់លើអូនក្នុងស្រូវសម្រាប់ទាំងនេះ
ដើម្បីបិទពួកគេហោរស»។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំបានចូលដៃទំនាយតាមដដែលទ្រង់បានបង្ហាញមកខ្ញុំ
ហើយខ្យល់ដងហើមក៏ចូលមកក្នុងពួកវា ពួកវាក៏រស់ ហើយឈរលើជើងរបស់ខ្លួន
ជាកងទ័ពយ៉ាងធំអស្ចារ្យមួយ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា
«ឱកូនមនុស្សអើយ ឆ្នាំអឹងទាំងនេះគឺជាវង្សសត្វស្រាវវៃទាំងមូល។ មើលចុះ
ពួកគេនិយាយថា “ឆ្នាំអឹងរបស់យើងស្តុកអស់ហើយ
ហើយសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងបានហត់ទៅហើយ
យើងត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញហើយ”។ ដូច្នេះ ចូរចូលដៃទំនាយ

ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មើលចុះ
 ឱបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់យើងអើយ យើងនឹងបរិក្ខេបនូវរបស់អ្នកកាល់គ្នា
 ហើយផ្ទេរឱ្យអ្នកកាល់គ្នាឡើងមកពីផ្ទះរបស់អ្នកកាល់គ្នា
 ហើយនាំអ្នកកាល់គ្នាចូលទៅក្នុងទឹកដ៏អស្ចារ្យណាស់។ អ្នកកាល់គ្នានឹងដឹងថា
 យើងជាព្រះអម្ចាស់ នៅពេលយើងមានបរិក្ខេបនូវរបស់អ្នកកាល់គ្នា
 ឱបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់យើងអើយ
 ហើយមាននាំអ្នកកាល់គ្នាឡើងមកពីផ្ទះរបស់អ្នកកាល់គ្នា
 ហើយនឹងដាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងនៅក្នុងអ្នកកាល់គ្នា
 នោះអ្នកកាល់គ្នានឹងរស់
 ហើយយើងនឹងដាក់អ្នកកាល់គ្នានៅក្នុងទឹកដ៏រស់ឱ្យរស់វិញ។
 នោះអ្នកកាល់គ្នានឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល
 ហើយមានសម្រេចការនោះហើយ» នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់។ អសេគោល
 ៣៧:១-១៤។

តាំងពីដើមដំបូងនៃអត្ថបទទាំងនេះមក យើងបានបង្ហាញថា
 ផ្ទុយនឹងអ្វីដែលស្ថាប័នណាមួយប្រកាសស្តីពីព្រះនាងម៉ារីម៉ា ហើយថា
 សារអំពីខ្យល់ទាំងបួន
 ដល់បណ្តាលឱ្យពួកគេឈរលើជើងរបស់ខ្លួនជាកងទ័ពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់កុលា
 គឺជាសារនៃស្រីកែតាក់កណ្តាលអធិកុរ
 ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណសាសនាស្ថាប័ននៃទេវាទីបី។ បងស៊ី វ៉ាយ បានកំណត់ថា
 អ្វីដែលទាំងនោះគឺជាបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់ព្រះ។

«ខ្ញុំជាកំណត់របស់ខ្ញុំចុះ ហើយលើកព្រលឹងរបស់ខ្ញុំឡើងក្នុងការអធិស្ឋាន
 ដើម្បីឱ្យព្រះអម្ចាស់ផ្តល់លើបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់ខ្ញុំដល់ដៃបានយូរពេញពីជំនឿ
 ដល់បុរាណដូចជាអ្វីដែលសង្គត ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចរស់ឡើងវិញ»។ General Conference
 Bulletin, February 4, 1893.

យើងបានបង្ហាញហើយក្នុងអត្ថបទមុនៗថា សារព្យាករណ៍ដល់កំណត់ថ្ងៃ ១៨
 ខែកុកដា ឆ្នាំ ២០២០ នោះ គឺខុសឆ្គង
 ហើយការប្រកាសមិនពិតនោះបានសម្គាល់ការមកដល់នៃការខកចិត្តលើកទីមួយ
 និងគ្មានការពន្យារពេលក្នុងពាក្យប្រៀបធៀបអំពីស្ថិតិព្រហ្មមចារីទាំងដប់។
 ទោះបីជាការប្រកាសអំពីពេលវេលាមានភាពស្របច្បាប់នៅក្នុងសម័យម៉ឺនីយ៉ាវក៏ដោយ
 បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844 មក មិនត្រូវមានសារណាមួយទៀតដល់ព្រលឹងពេលវេលាទេ។
 នៅពេលដែល Future for America បានផ្ទេរការប្រកាសអំពីថ្ងៃ ១៨ ខែកុកដា ឆ្នាំ
 ២០២០ ពួកគេបានអនុវត្តប្រកាសនេះតាមស្មារតីស្របច្បាប់ដល់ការប្រកាសអំពីពេលវេលាត្រូវ
 បានទទួលយក ហើយក្នុងការផ្ទេរដូចនោះ ពួកគេបានប្រព្រឹត្តកំហុស
 ហើយពួកគេត្រូវបានសម្លាប់នៅលើផ្ទៃផ្ទៃនៃក្រុងជំនុំជំរឿន ជំពូក ១១។
 ដោយស្ថាប័ននៃលើផ្ទៃផ្ទៃនោះ បន្ទាប់មកពួកគេត្រូវការការរស់ឡើងវិញ
 ដូចជាសាក្សីទាំងពីរបានរស់ឡើងវិញបន្ទាប់ពីថ្ងៃកែសម្រួលដំបូង។

«អ្វីដែលសង្គតទាំងនោះ ត្រូវការឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ផ្តល់លើ
 ដើម្បីឱ្យអាចចាប់ផ្តើមមានចលនា ដូចជាការរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់»។
 Bible Training School, December 1, 1903.

នៅក្នុងអត្ថបទមុនៗ យើងបានបង្ហាញហើយថា សារនៃខ្សែយន្តប្រឆាំងប្រដាប់
ដៃប្រឆាំងសាកស្និទ្ធិទាំងពីរឱ្យរស់ឡើងវិញ នោះគឺជាសារនៃសាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេវតាទីបី
ហើយសារនោះគឺជាសារសម្រាប់កេរ្តិ៍ដ៏អធិបតេយ្យនៃប្រជាជនក្នុងតំបន់ក្រោយ។

អសេគោលបាននិយាយថា «លើសពីនេះទៀត» ហើយដោយការផ្ទេរនិយមន័យនេះ

គាត់បានកំណត់សម្គាល់ថា

ក្នុងអំឡុងបុរាណសាស្ត្រដែលបង្ហាញពីការប្រកាសសារសម្រាប់កេរ្តិ៍ដ៏អធិបតេយ្យ ដំបងពីរ
មួយកំណត់ឱ្យអប្បបរមា ហើយមួយទៀតកំណត់ឱ្យយូរ គួរឱ្យមានភាពបញ្ចូលគ្នា
ហើយក្រុមជាតិសាសន៍តម្លៃ។ ពាក្យប្រែប្រួលដូចអំពីសុភវិបុលបរមាទាំងដប់
គួរឱ្យមានបំពេញសម្រេចនៅក្នុងតំបន់ក្រោយ «តាមអក្សរពិតៗ»

ដូចដែលបានបំពេញសម្រេចនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រមីលលើកែវ។ ក្នុងអំឡុងពេលដែល
សារសម្រាប់កេរ្តិ៍ដ៏អធិបតេយ្យគួរឱ្យមានបំពេញសម្រេចនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រមីលលើកែវ
ហើយមុននឹងទៀតនៅក្នុងការបំពេញសម្រេចក្នុងតំបន់ក្រោយ «ដំបងពីរ» បាន
និងនឹងគួរឱ្យមានភាពបញ្ចូលគ្នា។

ដំបងទាំងពីរនោះ កំណត់ឱ្យនគរខាងជើង (អប្បបរមា) និងនគរខាងត្បូង (យូរ)
នៃអ៊ីស្លាមដែលបុរាណ។ យើងក៏បានបង្ហាញផងដែរថាវិលលើមីល មីលលើ
គួរឱ្យមានគោរពដ៏ខ្ពស់ដោយអលើយ៉ា ហើយថា ក្នុងអំឡុងពេលរវាងសង្គ្រាមប៊ីឡានកានុល
អលើយ៉ាបានទៅរកសុភវិបុលដោយនិយមន័យសាសនា។

ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវបានមកដល់គាត់ថា៖ «ចូរក្រោកឡើង ទៅសារជោគ
ដល់សុចិត្តនៅក្នុងទឹកដីស៊ីដូន ហើយស្មានក្នុងទីនោះចុះ។ ម៉ិល
អញបានបង្ហាត់សុភវិបុលដោយមុន្នាក់នៅទីនោះឱ្យផុតពីផ្ទះអូនក្រោយ»។ ដូចនេះ
គាត់ក៏ក្រោកឡើង ហើយទៅសារជោគ។ កាលគាត់មកដល់ចុងក្រុងក្រុង នោះម៉ិល
សុភវិបុលដោយនោះកំពុងប្រមូលអ្នកនៅទីនោះ។ គាត់ក៏ហៅនាង ហើយនិយាយថា៖
«សូមយកទឹកបន្ទឹមមកឱ្យខ្ញុំក្នុងភ្នែកមួយផង ដើម្បីឱ្យខ្ញុំឃើញបានជ័យ»។
កាលនាងកំពុងទៅយកទឹកនោះ គាត់ក៏ហៅនាងទៀត ហើយនិយាយថា៖
«សូមយកនំបីមួយដុំមកឱ្យខ្ញុំក្នុងដៃអូនផង»។ នាងក៏និយាយថា៖
«ដូចជាព្រះយេស៊ូវជាព្រះនៃលោកម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ខ្ញុំគ្មាននំទេ
មានតែម្ហូបមួយក្តាប់ក្នុងពាង និងប្រដាប់បន្ទឹមក្នុងដៃបុណ្យនោះ។ ហើយម៉ិល
ខ្ញុំកំពុងប្រមូលអ្នកពីរកំណត់ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំចូលទៅរៀបចំសម្រាប់ខ្ញុំ
និងកូនបុរសរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យយើងបានបរិភោគវា ហើយស្ងប់»។
អលើយ៉ាក៏និយាយទៅនាងថា៖ «កុំខ្មាចឡើយ ចូរទៅ
ហើយផ្ទេរនិយមន័យអូនក្រោយនិយាយចុះ។ ប៉ុន្តែ ចូរផ្ទេរនិយមន័យពីរដូចខ្ញុំមុនសិន
ហើយយកមកឱ្យខ្ញុំ បន្ទាប់មកទើបផ្ទេរនិយមន័យរបស់ខ្លួនអូន
និងសម្រាប់កូនបុរសរបស់អូន។ ដូចជាព្រះយេស៊ូវជាព្រះនៃអ៊ីស្លាមដែល
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ “ពាងម្ហូបនឹងមិនខ្វះឡើយ
ហើយដំបងក៏នឹងមិនអស់ដែរ
រហូតដល់ថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូវបញ្ចូលគ្នាដល់មកលើផែនដី”»។ នាងក៏ទៅ
ហើយផ្ទេរតាមពាក្យរបស់អលើយ៉ា។ ហើយនាង គាត់ និងគ្រួសាររបស់នាង
បានបរិភោគអស់ជាច្រើនថ្ងៃ ១ ពង្សាវតារក្នុងក្រុង ១៧:៨-១៥។

«ថ្ងៃដៃច្រើន» ក្នុងខតម្ភពីរនេះ គឺជារយៈពេលប៊ីឡានកានុល
ដែលអហាប់បានស្រវឹងរកអលើយ៉ា ហើយកំណត់ឱ្យរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃ
ការបៀតបៀនដោយអំណាចហាប់។ ទាក់ទងនឹង «ថ្ងៃដៃច្រើន»

នៃការបៀតបៀនដោយអំណាចហ្នាប នោះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖

ហើយបើមិនមានបន្ទូលថ្មីទាំងនោះទេ
នោះគ្មានមនុស្សសណ្តមនាក់នឹងមានសង្គមនោះឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ដោយសារពួកអ្នកដទៃបានជឿនឹងនោះថ្មីទាំងនោះនឹងត្រូវបានបន្តថ្មី
ម៉ាថាយ 24:22។

បងស៊ីរីរីត៍ មានកំណត់អត្ថសញ្ញាណដោយផ្ទាល់ថា ការប្តូរកាសរបស់ព្រះយេស៊ូវអំពី
«ថ្មីទាំងនោះ» គឺជារយៈពេលនៃការបៀតបៀនដោយសម្បត្តិចេញហ្នាប។

«ការបៀតបៀនសាសនាចក្រមិនមានបន្ទុកព្រះម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវ ១២៦០
ឆ្នាំទាំងមូលនោះទេ។ ព្រះជាម្ចាស់
ដោយសេចក្តីមេត្តាគ្រប់គ្រងព្រះរាស្ត្ររបស់ខ្លួន
មានកាត់បន្ថយពេលវេលានៃការសាកល្បងដ៏ក្តៅក្រហាយរបស់ពួកគេ។
ក្នុងការទាយទុកជាមុនអំពី «គ្រាន់តែខ្លះៗនៃនាគាឡាង»
ដែលនឹងកើតមានលើសាសនាចក្រ ព្រះអង្គសង្កត់ធ្ងន់ថាមានព្រះបន្ទូលថា៖
«បើគ្មានការកាត់បន្ថយថ្មីទាំងនោះទេ
នោះគ្មានមនុស្សសណ្តមនាក់នឹងមានសង្គមនោះឡើយ
ប៉ុន្តែដោយព្រះអង្គដទៃបានជឿនឹងនោះថ្មីទាំងនោះនឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយ»។ ម៉ាថាយ 24:22។
តាមរយៈឥទ្ធិពលនៃកំណែទម្រង់សាសនា ការបៀតបៀនត្រូវបានបញ្ចប់មុនឆ្នាំ
1798»។ The Great Controversy, 266, 267.

“ថ្មីទាំងនោះ” ដែលអំណាចត្រូវបានស្តីបន្ទាប់ដោយចិត្តមនុស្សនោះ ក៏ជា “ថ្មីទាំងនោះ”
នៃការបៀតបៀនរបស់សម្បត្តិចេញហ្នាប ដែលដានីយ៍ដែលបានកំណត់សម្គាល់ផងដែរ។

ហើយអ្នកដទៃបានចំណេះដឹងក្នុងចំណោមបុរាណជន នឹងបង្កើនមនុស្សជាច្រើន;
ប៉ុន្តែពួកគេនឹងដួលដោយដាច់ខាត និងដោយក្តៅក្រហាយ ដោយការដាច់ខាតនៃ
និងដោយការបំប្លែង អស់រយៈពេលជាច្រើនថ្មីទាំងនោះ។ ឥឡូវនេះ កាលពួកគេដួល
ពួកគេនឹងទទួលបានជំនួយតិចតួចមួយ;
ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើននឹងបាត់បង់ខ្លួនជាមួយពួកគេដោយពាក្យល្អដ៏ល្អ
ហើយអ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអ្នកមានចំណេះដឹងនោះនឹងដួល
ដើម្បីបិទបង្អួចពួកគេ ដើម្បីបិទបិទពួកគេ ហើយដើម្បីបិទបិទពួកគេសេសសល់
រហូតដល់គ្រប់គ្រងបញ្ចប់៖ ដុបិតានៅក្នុងសម្រាប់ពេលវេលាដែលបានកំណត់ទុក។ ដានីយ៍លើ
11:33-35។

«សម័យថ្មីទាំងនោះ» ដែលក៏ជា «គ្រាន់តែខ្លះៗនៃនាគាឡាង» នៅក្នុងខាងនោះដែរ គឺឆ្នាំ
1798 ហើយវាមានសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃការបៀតបៀនរបស់សម្បត្តិចេញហ្នាប ដូចដែលត្រូវបាន
កំណត់ទុកជាមុនដោយរយៈពេលរបស់អំណាចជាមួយស្តីបន្ទាប់ដោយនូវសារផោត។
ក្នុងបុរាណនោះ ស្តីបន្ទាប់ដោយ ដែលកំណត់ឲ្យក្រុមជំនុំដ៏ល្អមិនទាន់រៀបការ
ត្រូវបានកំណត់អត្ថសញ្ញាណថាជាក្រុមជំនុំនៅទីហោស្តថាន ក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ
នៃគម្ពីរវិវរណៈ។ នាងកំពុងប្រមូលឈើពីរដុំ មិនមែនឈើមួយដុំ ឬដប់ដុំទេ ប៉ុន្តែពីរដុំ។
អសេគោលត្រូវយកឈើពីរដុំ មួយសម្រាប់នគរភាគជើងនៃអ៊ីស្រាអែល
ហើយមួយទៀតសម្រាប់នគរភាគត្បូងនៃអ៊ីស្រាអែល
ហើយក្នុងបង្គោលគុណឲ្យកុលាយដាច់ខាតមួយដុំ។
នគរទាំងពីរនោះសុទ្ធជាត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយអស់រយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមកហើយ

ប៉ុន្តែតែងតែចក្ខុវិស័យសន្យាបស់ព្រះគឺថា ទ្រង់នឹងប្រមូលពួកគេមកវិញ។
សូត្រនេះកំពុងប្រមូលឈ្មោះពីរដុំដដែលគ្រូរកជាប់ចូលគ្នា ហើយនាងកំពុងផ្ទុកដូចនេះ
«រហូតដល់ថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូវបញ្ចូលជូនគុណរៀងមកលើផែនដី»។

ថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ចូលជូន «គុណរៀង»
គឺជាការកំណត់សម្គាល់សំឡេងហៅពាក់កណ្តាលអន្តរាគមន៍ នៃប្រវត្តិសាស្ត្រមីឡីវ៉ាយក៍
ដែលបានឈានដល់ការបញ្ចប់របស់វានៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
នៃពេលវេលាដែលព្រះរាជទូតនៃចក្ខុវិស័យ
បានយាងមកពិពណ៌នាដល់ទ្រង់មានសង្ស័យក្នុងការកំណត់ពីឆ្នាំ 1798
(ចុងបញ្ចប់នៃចក្ខុវិស័យក្រោយដំបូង) រហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
(ចុងបញ្ចប់នៃចក្ខុវិស័យក្រោយចុងក្រោយ) យ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ក្នុងអំឡុងពេលនេះ
សាវ័ន្យងហៅពាក់កណ្តាលអន្តរាគមន៍
ដដែលគ្រូរមានតំណាងក្នុងគំនូរប្រៀបប្រដូចរបស់អសេគោលអំពីវាលឆ្នាំង គ្រូរមានបំពេញ
នៃពេលវេលាដែលដំបងពីរបស់នគរខាងជើង និងនគរខាងត្បូង
គ្រូរមានភ្ជាប់គ្នាដើម្បីបង្កើតជាតួអង្គតែមួយ មានសុតចេតនា ពីព្រោះនៅថ្ងៃទី
22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ព្រះគ្រីស្ទមានយាងមកនូវចំពោះព្រះបិតា ហើយទទួលនគរមួយ។

«ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងនាមជាមហាបូជាច្បាស់របស់យើង
ទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត ដើម្បីសម្រាប់អតិថិជនបរិសុទ្ធ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង
ដានីយ៍លេខ 8:14; ការយាងមករបស់ព្រះរាជបុត្រនៃនិមិត្ត
ទៅកាន់ព្រះដ៏ចម្រើនថ្លៃថ្លាទាំងឡាយ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង ដានីយ៍លេខ 7:13;
និងការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ទៅកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់
ដូចដែលម៉ាឡាគីបានទាយទុកជាមុន
នេះសុទ្ធតែជាការពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍តែមួយដូចគ្នា;
ហើយការនេះគឺគ្រូរមានតំណាងផងដែរ
ដោយការយាងមករបស់កូនកំលោះទៅកាន់ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍
ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទមានពិពណ៌នានៅក្នុងប្រសូតនៃស្ត្រីព្រះមាតាដ៏បំផុត ក្នុង
ម៉ាថាយ 25»។ ម៉ាថាយ 25, 426។

ព្រះគ្រីស្ទមានទទួលនគរមួយនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
ដូចដែលបានកំណត់សម្គាល់ក្នុងសង្ខេបនៃដានីយ៍លេខ

ឧត្តរមានបញ្ជីក្នុងនិមិត្តនៃពេលវេលា ហើយមើលចុះ
មានម្នាក់ដូចជាព្រះរាជបុត្រនៃនិមិត្ត មកជាមួយពពកនៃស្ត្រីស្នាក់
ហើយបានមកដល់ព្រះដ៏ចម្រើនថ្លៃថ្លាទាំងឡាយ
ហើយគេបាននាំទ្រង់ចូលមកជិតនូវចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់។
ហើយមានការប្រទានអំណាច កិត្តិយស និងនគរដល់ទ្រង់ ដើម្បីបំពេញគ្រប់ទាំងជនជាតិ
ប្រជាជាតិ និងភាសាទាំងឡាយ បម្រើទ្រង់
អំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់ជាអំណាចគ្រប់គ្រងអស់កល្បជានិច្ច
ដដែលនឹងមិនកន្លងផុតទៅឡើយ
ហើយនគររបស់ទ្រង់ជានគរដែលនឹងមិនត្រូវបំផ្លាញឡើយ។ ដានីយ៍លេខ ៧:១៣, ១៤។

នៃពេលវេលាដំបងទាំងពីររបស់អសេគោលគ្រូរមានភ្ជាប់ជាមួយគ្នា
ពួកគេមានសុតចេតនាគ្រប់គ្រងលើពួកគេ។

ហើយដារីឧ ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង នឹងជាស្ថិតិចេញពីពួកគេ;
ហើយពួកគេទាំងអស់នឹងមានអ្នកគង្វាល់តម្លៃយៈ
ពួកគេនឹងដើរតាមក្រឹត្យវិនិច្ឆ័យរបស់យើងផង ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់យើង
ហើយអនុវត្តតាម។
ហើយពួកគេនឹងស្ថានភាពនៅក្នុងស្រុកដដែលយើងបានប្រទានដល់យ៉ាកុប
អ្នកបម្រើរបស់យើង ជាកន្លែងដែលបុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នាបានស្ថានភាពនៅ;
ហើយពួកគេនឹងស្ថានភាពនៅនោះទីនោះ គឺពួកគេ និងកូនចៅរបស់ពួកគេ
នឹងកូនចៅនៃកូនចៅរបស់ពួកគេជារៀងរហូត; ហើយដារីឧ អ្នកបម្រើរបស់យើង
នឹងជាមុច្ចាស់លើពួកគេជារៀងរហូត។ អសេគោល ៣៧:២៤, ២៥។

ហោរាទាំងអស់សុទ្ធជាស្រែបគុនា ហើយស្ថិតិចេញពីដារីឧគឺជាព្រះគ្រីស្ទ
ដែលបានយាងមកនៅចំពោះព្រះរូបិតា នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
ហើយបានទទួលនគរមួយ ដែលត្រូវបានប្រមូលផ្តុំឡើងពីដំបងទាំងពីររបស់អ៊ីស្រាអែល
(នគរខាងជើង) និងយូដា (នគរខាងត្បូង)។
ការបក្សេងក្រីក្រនៃគម្រោងពីរបានបញ្ចប់ក្នុងអំឡុងពេលស៊ីបបុរាណមួយឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ
១៧៩៨ ដល់ឆ្នាំ ១៨៤៤ ខណៈដែលព្រះគ្រីស្ទបានស្ថាបនាព្រះវិហារមួយឡើងវិញ
ដែលបានស្ថិតក្នុងសភាពសង្គមដ៏រឹងមាំ និងត្រូវបានជាន់ឈូង។
កាលដែលទ្រង់បានស្ថាបនាព្រះវិហារនោះឡើងវិញហើយ
នោះទ្រង់ក៏បានយាងមកកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់គុណាមៗ ក្នុងនាមជាទូតនៃចេក្រីស្ទញញ
ដើម្បីបំពេញតាមម៉ាឡាគី ជំពូក ៣។ អសេគោលក៏ស្របគុនានឹងសេចក្តីពិតនោះដែរ
ពីព្រោះហោរាទាំងអស់សុទ្ធជាស្រែបគុនា។

ហើយដារីឧ ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង នឹងផ្ទេរជាស្ថិតិចេញពីពួកគេ;
ហើយពួកគេទាំងអស់នឹងមានអ្នកគង្វាល់តម្លៃនោះ;
ពួកគេក៏នឹងដើរតាមក្រឹត្យវិនិច្ឆ័យរបស់យើង ហើយកាន់តាមច្បាប់របស់យើង
ហើយប្រព្រឹត្តតាមច្បាប់ទាំងនោះ។
ហើយពួកគេនឹងរស់នៅក្នុងស្រុកដដែលយើងបានប្រទានឲ្យយ៉ាកុប
ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង ជាស្រុកដដែលបុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នាបានរស់នៅ;
ហើយពួកគេនឹងរស់នៅក្នុងស្រុកនោះ គឺពួកគេ និងកូនចៅរបស់ពួកគេ
និងកូនចៅរបស់កូនចៅរបស់ពួកគេ ជារៀងរហូត; ហើយដារីឧ
ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង នឹងផ្ទេរជាមុច្ចាស់លើពួកគេជារៀងរហូត។ លើសពីនេះទៀត
យើងនឹងផ្ទេរចេក្រីស្ទញញនៃចេក្រីស្ទខ្មែរជាមួយពួកគេ;
នោះនឹងជាសេចក្តីសញ្ញាអស់កល្បជានិច្ចជាមួយពួកគេ;
ហើយយើងនឹងតាំងពួកគេឡើង ហើយបង្កើនពួកគេ
ហើយនឹងដាក់ទីបរិសុទ្ធជាមួយយើងនៅកណ្តាលពួកគេជារៀងរហូត។
រោងឧបទ្វីបរបស់យើងក៏នឹងនៅជាមួយពួកគេដែរ; មន្ត្រីហើយ
យើងនឹងផ្ទេរជាព្រះរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងផ្ទេរជាបុរាណសុគរ្សរបស់យើង។
អសេគោល 37:24-27។

គឺព្រះគ្រីស្ទទេដែលស្ថាបនាព្រះវិហារ។

ហើយចូរនិយាយទៅកាន់គាត់ថា ព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា
មិល បុរសដែលមានឈ្មោះថា ម៉ាក; ហើយគាត់នឹងលូតឡើងពីកន្លែងដែលគាត់
ហើយគាត់នឹងសាងសង់ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ។
គឺគាត់នោះហើយដែលនឹងសាងសង់ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ; ហើយគាត់នឹងទទួលសិរីល្អ

ហើយនឹងអង្គុយ និងគ្រប់គ្រងលើបល្ល័ង្ករបស់គាត់;
ហើយគាត់នឹងជាប្រធាននៃលើបល្ល័ង្ករបស់គាត់;
ហើយសច្ចក្រឹត្យវិស្វកម្មនៃស្ថិតិភាពនឹងមាននៅរវាងពួកគេទាំងពីរ។
ហើយមកដល់នោះនឹងទុកសម្រាប់ ហលេមេ និងគូប៊ីយ៉ា និងយដោយ៉ា និងហនេ
កូនបុរសរបស់សោនា ជាសច្ចក្រឹត្យវិស្វកម្មនៃកូនពូជពូជវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូ។
ហើយពួកអ្នកដទៃនៃនោះនឹងមក ហើយសាងសង់កូនពូជពូជវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូ
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ព្រះយេស៊ូនៃពេលបរិវារបានចាត់ខ្សែមករកអ្នករាល់គ្នា។
ហើយការនេះនឹងកើតឡើង
បុរសនិមិត្តអ្នករាល់គ្នាស្តាប់បង្គាប់ព្រះសូមរៀនរបស់ព្រះយេស៊ូ
ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា ដោយយកចិត្តទុកដាក់។ សាការី ៦:១២-១៥។

ព្រះគ្រីស្ទទាំងមូល ហើយទ្រង់បានបញ្ជាក់ថា បុរសនិមិត្តពួកគេបំផុតពូជពូជវិហាររបស់ទ្រង់
នោះទ្រង់នឹងលើកវាឡើងវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃនៃ ដៃពួកយូដាបានឆ្ងល់យកបា
ព្រះវិហារនេះបានចំណាយពេលសង់អស់ស៊ីបបុរាណយុគ។

ពួកយូដាក៏ឆ្ងល់យកនឹងទ្រង់ថា៖ «ដោយសារទ្រង់ផ្ទុយនឹងការទាំងនេះ
តើទ្រង់បង្ហាញនូវសំគាល់អ្វីឲ្យយើងឃើញ?»
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្ងល់យកនឹងពួកគេថា៖ «ចូររំលឹកវិហារនេះចុះ
ហើយក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃនៃ ខ្សែនឹងសង់វាឡើងវិញ»។ ពួកយូដាក៏និយាយថា៖
«វិហារនេះបានសាងសង់អស់រយៈពេលស៊ីបបុរាណយុគនាំហើយ
ហើយទ្រង់នឹងសង់វាឡើងវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃឬ?» យ៉ូហាន 2:18-20។

ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់កំពុងមានព្រះបន្ទូលអំពីព្រះកាយរបស់ទ្រង់នៅក្នុងខគម្ពីរនោះ ប៉ុន្តែពួក
ហ្វារីសេយ៍ទាំងអស់កំពុងនិយាយអំពីថ្ងៃថ្ងៃក្រោយលើសជាងអំពីថ្ងៃដែលពួកគេរស់នៅ។
ការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទនេះថ្ងៃនេះ
គំណាងឲ្យការរស់ឡើងវិញរបស់អ្វីដែលស្ថាប័នទាំងឡាយ
ក្នុងអំឡុងពេលការចាក់បង្ការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងសម្បកែអធុរក្ស។
គុណ្រឿងដៃជាបុរាណបទនៃបន្ទាត់របស់អលើយ៉ា បានគូរសម្បកែឡើងក្នុងអំឡុងពេល
លំដាប់កំពូលនៃការប្រឈមមុខរបស់គាត់ជាមួយនឹងពួកហ្វារីសេយ៍ និងអាសាធារណៈ
នៃពេលនោះ បានគូរបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា ព្រះនៃអលើយ៉ាជាព្រះពិត ហើយក៏ថា
អលើយ៉ាជាហ្វារីសេយ៍ពិតផងដែរ។

នៅពេលការខកចិត្តលើកដំបូងមកដល់ នោះបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា
ពួកហ្វារីសេយ៍បានកុលាយជាពុយកាវីកុលនៃកុលាយ
ដូចដែលគូរបានគំណាងទុកជាមុនដោយពួកពុយកាវីរបស់ហាល និងអាសាធារណៈ។ បន្ទាប់មក
រយៈពេលនៃការយឺតយ៉ាវបានចាប់ផ្តើមឡើង
ហើយបាននាំទៅដល់សារនៃសម្បកែកណ្តាលអធុរក្ស
ដែលបាននាំឲ្យព្រះគ្រីស្ទយាងមកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់យ៉ាងឆាប់រហ័ស។
សម្បកែកណ្តាលអធុរក្ស គូរបានគំណាងដោយសាររបស់អសេគោល
ដែលនាំឲ្យអ្វីដែលទាំងឡាយលើឡើងជាកងទ័ពខ្ពស់ពួកមួយ។ លើសពីនេះទៀត
ក្នុងអំឡុងពេលនោះ (ស៊ីបបុរាណយុគនាំ) លើច្រកទាំងពីរគូរត្រឡប់បន្ទាប់បន្ទាប់គ្នា
ដើម្បីបង្កកើតជាជាតិមួយ ដែលមានសុភមង្គល។

ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូបានមកដល់ខ្សែមុតនៃទៀតថា៖ «មួយទៀត
ឱក្ខន្ធមនុស្សអរិយ ចូរយកលើមួយដុំសម្រាប់ខ្សែ ហើយសរសេរលើវាថា ‘សម្រាប់យូដា’

នឹងសម្រាប់ពួកកូនចៅអីស្រាអលែ ជាសហព័ន្ធរបស់គាត់' រួចចូរយកឈើមួយដុំទៀត
ហើយសរសេរលើវាថា 'សម្រាប់យ៉ូសែប គឺឈើរបស់អបេរាអឹម
នឹងសម្រាប់រដ្ឋអីស្រាអលែទាំងមូល ជាសហព័ន្ធរបស់គាត់។'
ហើយចូរភ្ជាប់វាទាំងពីរចូលគ្នាជាឈើតម្លៃមួយ
ដើម្បីបិទយកកុលាយជាតិមួយនៃកូនៗដដែលរបស់អូនក។
ហើយកាលណាពួកកូនចៅនៃប្រជាជនរបស់អូនកនិយាយមកអូនកថា
'តើអូនកនឹងមិនប្រាប់យើងទេឬថា អ្វីទៅជានិយមរបស់របស់ទាំងនេះ?'
នោះចូរនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា 'ព្រះជាម្ចាស់យើងមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា
មើលចុះ យើងនឹងយកឈើរបស់យ៉ូសែប ដដែលស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់អបេរាអឹម
និងកុលសម្ព័ន្ធអីស្រាអលែ ជាមិត្តភក្តិរបស់គាត់ ហើយនឹងដាក់ពួកគេជាមួយគាត់
គឺជាមួយនឹងឈើរបស់យ៉ូដា ហើយផ្ទុយពីពួកវាជាឈើតម្លៃមួយ
ហើយពួកវានឹងកុលាយជាតិមួយនៃកូនៗដដែលរបស់យើង។'
ហើយឈើដដែលអូនកសរសេរលើនោះ
នឹងស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់អូនកនោះចំពោះមុខភូមិកែរបស់ពួកគេ។
ហើយចូរនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា 'ព្រះជាម្ចាស់យើងមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា
មើលចុះ យើងនឹងយកពួកកូនចៅអីស្រាអលែចេញពីកណ្តាលសាសន៍ទាំងឡាយ
ដដែលពួកគេបានទៅនោះទីនោះ ហើយនឹងប្រមូលពួកគេព្រឹក្សាបំបែកទីនោះ
ហើយនាំពួកគេចូលមកក្នុងដៃនៃដីរបស់ខ្លួនវិញ។
ហើយយើងនឹងផ្ទុយពីពួកគេជាប្រជាជាតិមួយនៃកូនៗដដែលនោះ
លើកនូវទាំងឡាយនៃអីស្រាអលែ; ហើយស្ថិតចេញពីមួយនឹងជាស្ថិតចេញពីពួកគេទាំងអស់;
ហើយពួកគេនឹងមិនជាពីរប្រជាជាតិទៀតឡើយ
ហើយក៏នឹងមិនត្រូវបានបង្ខំចែកជានគរពីរទៀតដែរ។ ពួកគេក៏នឹងមិនផ្ទុយពីខ្លួនប្រ
រាជ្យនាសម័យសម្រាប់ដោយប្រព្រះរបស់ពួកគេទៀតឡើយ
ឬដោយអំពើគួរសមបំផុតរបស់ពួកគេ ឬដោយការរំលងទាំងអស់របស់ពួកគេឡើយ;
ប៉ុន្តែយើងនឹងសង្កត់ទៅពួកគេចេញពីទីលំនៅទាំងអស់របស់ពួកគេ
ដដែលនោះទីនោះពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សា ហើយនឹងសម្រាកពួកគេឲ្យស្រួល
ដូចនេះពួកគេនឹងជាប្រជាជនរបស់យើង ហើយយើងនឹងជាព្រះរបស់ពួកគេ។'»
អសេគោល ៣៧:១៥-២៣។

ដំបងទាំងពីរ ដដែលស្ថិតមើលកំពុងប្រមូល មុនភូមិភាគរបស់អលើយ៉ា នៅពេល Midnight
Cry នោះ គឺជានគរខាងជើង និងនគរខាងត្បូងរបស់អីស្រាអលែ ដដែលបានត្រូវបំផ្លាញដោយ
ហើយត្រូវបានប្រមូលមកជាជាតិមួយ នៅថ្ងៃទី 22 ខែកុលា ឆ្នាំ 1844
នៅពេលដែលទីប្រជុំសាលានោះតាមអនុក្រឹត្យបានចាប់ផ្តើម ដុបិតព្រះបន្ទូលសន្យាគឺថា
នៅពេលនោះ ព្រះ "នឹងសម្រាកពួកគេ"។ ការសម្រាកនោះ
ដដែលគំរាមឱ្យការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត បានចាប់ផ្តើមនៅពេលនោះ។
ការប្រមូលដំបងទាំងពីរនោះ ត្រូវតែយល់ថាបានត្រឹមត្រូវ
ពីព្រោះព្រះតែងតែបែងចែកបញ្ចប់នៃរឿងមួយ
ដោយប្រើការចាប់ផ្តើមនៃរឿងមួយ។

ឆ្នាំ 1844 គឺជាទីបញ្ចប់នៃគរទាំងពីររបស់អីស្រាអលែ
ពីព្រោះនៅពេលនោះពួកគេបានកុលាយជានគរតម្លៃមួយ គឺអីស្រាអលែខាងវិញញ្ញាណ
ហើយចាប់ពីចំណុចនោះតទៅ ពួកគេប្រើប្រាស់ជាប្រជាជាតិមួយប៉ុណ្ណោះ។
ប្រវត្តិសាស្ត្រនោះត្រូវបានបង្ហាញជាប្រភាពដោយប្រវត្តិសាស្ត្រដំបូង
នៅពេលដែលពួកគេបានកុលាយជាប្រជាជាតិពីរ

ដដែលជាបុរេគុតិសាស្ត្រនៃការបះបោរបស់យួប្រាម។

បុរេគុតិនៃប្រព័ន្ធទ្វារបង្កគំរាមកំហែងក្នុងយុគសម័យប្រាម
ក៏ត្រូវបានគេបង្ហាញជាប្រភពនៃចុងបញ្ចប់នៃគម្រោងសាងសង់ដី
ការបះបោរបស់អារ៉ុននៃដីដំបូងនៃអីស្រាអែលបុរាណ
និងការបះបោរបស់យួប្រាមនៃដីដំបូងនៃគម្រោងដី
តំណាងឲ្យការបះបោរនៃឆ្នាំ 1863 ហើយឆ្នាំ 1863
ត្រូវបានយល់យ៉ាងច្បាស់លាស់ត្រឹមត្រូវណាស់
នៃពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់នៃគម្រោងសាងសង់យួប្រាម
ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយការគ្រប់គ្រងដំបូងទាំងពីរ ក៏ត្រូវបានដាក់សរុបពីឆ្នាំ 1863
ផងដែរ។ នៃពេលវេលានោះហើយ ដដែលឆ្នាំ 1863 ត្រូវបានយល់ឃើញយ៉ាងច្បាស់ថា
ត្រូវបានតំណាងថាជាជំនាន់មួយដែលបានសង្ស័យចម្លោះក្នុងស្ថានភាពនៃវិស័យ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ប៉ុន្តែមិនមែនមានតែប៉ុន្មានអំពីអ្វីដែលអ្នកនេះបំណងនោះដែលអ្នកត្រូវចាំពីពេលនោះ
ក៏យូរទៅ ប៉ុន្តែមិនមែនទាំងអស់នៃអ្នកត្រូវចាំពីពេលនោះដែលបានទទួលបានលើដីធ្លីដងដែរ;
ពីព្រោះពួកគេក៏ដូចជាគ្រូរោងឆ្នាំនៃក្នុងជួរលងក្នុងនោះដែរ។
ពួកគេមានរូបរាងជាមនុស្ស មានគ្រូរោងសំណង់នៃរាងកាយ;
ប៉ុន្តែពួកគេមានជីវិតខាងវិញ្ញាណទេវ។ ប៉ុន្តែក៏ដូចជាបុរាណបុរាណនេះមិនទុកអ្វីដែល
ដូចឲ្យគ្រូរោងគេជាប់គ្នាជាមួយមនុស្សបុរាណនោះទេ;
ដុំបិតគ្រូរោងគេមានសមាមាត្រនៃអាយុ៖ និងទម្រង់មុខមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ឡើយ។
ដូច្នេះហើយនៃជីវិតត្រូវបានផ្ទេរឲ្យយោងកាយទាំងនោះមានជីវិតឡើងវិញ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ការរស់នៅរបស់ពួកគេ ហើយផ្តល់ឡើងទៅក្នុងសកម្មភាព។
អ្វីដែលទាំងនេះតំណាងឲ្យអ្វីដែលអ្នកនេះ គឺជាក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ
ហើយសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ក្រុមជំនុំ
គឺទុកឲ្យពេលវេលាដែលផ្ទេរឲ្យមានជីវិតឡើងវិញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
ពួកគេអម្បាញ់ត្រូវបានផ្តល់ដូចជាដើម្បីអ្វីដែលអ្នកនេះទាំងនោះ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ការរស់ឡើងវិញ។»

«ព្រះវិញ្ញាណព្រះ ដោយអំណាចដែលប្រទានជីវិតរបស់ទ្រង់
ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យក្នុងមនុស្សគ្រប់រូប ដើម្បីបិទបញ្ចប់សរសៃសាច់
និងសរសៃព្រះខាងវិញ្ញាណគ្រប់យ៉ាងបានប្រើប្រាស់ក្នុងការបំពេញមុខងារ។
បើគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បើគ្មានដើម្បីមិនព្រះ
នោះមិនសិការនឹងសុព្វកសុព្វន៍ ហើយជីវិតខាងវិញ្ញាណនឹងបាត់បង់។
មនុស្សជាច្រើនដែលគ្មានជីវិតខាងវិញ្ញាណ
មានឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅក្នុងបញ្ជីសមាជិកក្រុមជំនុំ
ប៉ុន្តែឈ្មោះរបស់ពួកគេមិនបានកត់ទុកក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀមឡើយ។
ពួកគេអាចបានគ្រប់គ្រងជាមួយក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែមិនបានប្រើប្រាស់ជាមួយព្រះអម្បាញ់ទេ។
ពួកគេអាចឧស្សាហកម្មយោធាក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចចម្បងសំណុំជាក់លាក់
ហើយអាចត្រូវបានចាត់ទុកថាជាមនុស្សរស់;
ប៉ុន្តែមិនមែនជាច្រើនសុច្ឆន្ទៈក្នុងចំណោមអ្នកដែលមាន “ឈ្មោះថាអ្នករស់
ប៉ុន្តែអ្នកស្លាប់ហើយ”។»

«លុះត្បាតមែនការប្រើចិត្តពិតប្រាកដនៃព្រលឹងមកឯព្រះ;
លុះត្បាតដែលហើមជីវិតដ៏សំខាន់របស់ព្រះផ្ទាល់ឲ្យព្រលឹងមានជីវិតខាងវិញ្ញាណ; លុះត្បាត
អនុកដល់បុរាណសច្ចក្តីពិតត្រូវបានជំរុញដោយគោលការណ៍ដ៏ល្អក្នុងមកពីស្ថាន
សួគ៌ នោះពួកគេមិនទាន់បានកើតពីពូជដ៏ល្អមិនចេះពុករលួយ ដល់រស់នៅ
ហើយសុចរិតសុចរិតដោយរហូតនោះទេ។ លុះត្បាតពួកគេទុកចិត្តលើសច្ចក្តីសុចរិតរបស់
ព្រះគ្រីស្ទជាសុវត្ថិភាពតម្លៃគត់របស់ខ្លួន;
លុះត្បាតពួកគេយកលំនាំតាមព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់
ហើយខិតខំផ្ទេរការក្នុងព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ នោះពួកគេនៅអាត្មា
ពួកគេមិនបានពាក់អាវនសៃច្រកសុចរិតរបស់ទ្រង់ឡើយ។
មនុស្សសុលាបជាញឹកញាប់ត្រូវបានផ្ទេរឲ្យហាក់ដូចជាមនុស្សរស់;
ដូច្នេះអនុកទាំងឡាយដល់កំពុងអនុវត្តនូវអ្វីដែលពួកគេហៅថា សច្ចក្តីសងគ្រោះ
តាមគំនិតរបស់ខ្លួនឯង នោះមិនមែនជាព្រះដល់កំពុងប្រតិបត្តិការនៅក្នុងពួកគេ
ដើម្បីឲ្យមានបំណង និងឲ្យបានប្រព្រឹត្តតាមព្រះហឫទ័យដ៏ល្អរបស់ទ្រង់ឡើយ»។

«ថ្មីនាក់នេះត្រូវបានគំរាមយ៉ាងច្បាស់ដោយវាលឆ្នាំងស្នូត
ដល់អសេគោលបានឃើញក្នុងនិមិត្ត»។ Review and Herald, January 17, 1893.